

Potent miks: I den venstre munnviken smiler Fugelli et varmt bestefar-smil, i den høyre flekker han tenner mot sine politiske motstandere.

Portrett av et Janus-ansikt

Det e'kje lett å vera Fugelli i dag. En gang var han en godhetstyrann, men nå er Per Fugelli godhetskontrær – en av få gjenværende snillbukker i en tid hvor det nye politisk korrekte er beinhard innvandringsrealisme.

Foruten et nyskrevet essay inneholder artikkelsamlingen «Vaksinen. Mot frykt, terror og rasisme» tekster skrevet fra 11. september 2001 fram til i dag.

Hovedbudskapet er at forandring kommer innenfra. «Det primære slaget mot terroren står i menneskets sjel». Et sitat Fugelli ofte vender tilbake til er Mahatma Gandhis oppfordring om å «være den forandringen du vil se i verden». Dersom vi bare åpner opp hjertedøra, går på besøk til hverandre og legger fra oss frykten, da skal nok alt gå bra!

De materielle utfordringene ved innvandring vies liten oppmerksomhet. Her er ikke arbeidsmarked, boligmarked eller kriminalstatistikk, bare masse snakk om hvordan alle sjeler i et samfunn utgjør den felles folkesjelen. Denne innfallsvinkelen blir ofte latterliggjort, ikke uten grunn. Fugelli speiler mange av sine islamfiendtlige motstandere når han lar verdikamp gjennomgående få forrang foran interessemotsetninger.

Men noen ganger finner han gull på sine sosiale

GODHETSKONTRÆR: Per Fugelli skiller seg ut.

FOTO: LINDA BOURNANE ENGELBERTH

sjelegranskinger. Eksempelvis i terrordebatten. Fugelli tar til orde for at samfunnet

” Fugellis tekster bekrefter den ond-sinnede spiralen han spår i 2001.

må glemme frykten, og harselerer med avisenes krigstyper og panikken som oppstod rundt anthrax- og

miltbrannbakterier i 2001. I tråd med terroristenes ønsker har vestlige land beveget seg mot en psykotisk tilstand, der vi kaster våre friheter på båten for å få innbilt beskyttelse mot alle verdens farer. Mye tyder på at Fugellis sosialmedisin er riktig resept. Vi må lære oss å leve med det farlige, og gjøre vårt beste for å være mindre redde.

Det er et Janus-ansikt som kommer til syne i «Vaksinen». I den venstre munnviken smiler Fugelli et varmt bestefar-smil, i den høyre flekker han tenner mot sine

politiske motstandere (les: FrP). Fugelli har aldri spart på kruttet. Uten å nøle kobler han terroristen Breivik og bloggeren Fjordmann med Hege Storhaug og «et stort følge i FrP». I bokas første essay anlegger han riktignok en litt mer forsonende tone, med å beklage for at han i fortida har skjært alle FrP-ere over en kam. Men beklagelsen framstår noe halvhjertet, og essayet følges opp av en rekke eldre tekster der nettopp FrP er den viktigste skyteskiven.

Denne potente miksturen av svevende godhetssnakk og knallhard retorikk er grunnen til at Fugelli er så dypt hatet på den innvandringskritiske høyresida. Sauset inn i godlynte resonnementer som «det bør være et Jeg og et Du som møtes, ikke et Vi og De andre», finner vi noe av den hardeste retorikken i den norske innvandringsdebatten. Det overordnede språklige bildet får tale som eksempel. Hele «Vaksinen» er bygget på en sykdomsmetamorfi, der medisineren Fugelli skal levere «resepten» mot «epidemien» som har rammet vårt samfunn. Det er ikke vanskelig å tenke seg til hvem smittebærerne skal være.

Men selv om noen lar seg fornærme er det ikke gitt at Fugelli tar feil. Boka er en nyttig påminnelse om hvordan FrP har bidratt til å nøre opp under muslimhat, for eksempel da Per Sandberg i 2005 målbar et «meget

SAKPROSA

Per Fugelli
Vaksinen. Mot frykt, terror og rasisme
Universitetsforlaget 2016, 176 sider

urovekkende» rykte i VG om at 30.000 pakistanere i Norge hadde avgitt et troskapsløfte til et voldelig islamistisk nettverk. Oppspinn naturligvis, hvilket bringer et ubehagelig spørsmål på bane: Hva er en ledende politikers motiv for å formidle noe slikt?

«Vaksinen» er ikke bare Fugellis politiske testamente, men også en tidslinje over en turbulent epoke der innvandring, terror, høyreekstremisme og islamisme har tvunget seg stadig høyere opp på dagsorden. For hadde ikke Fugelli helt rett da han allerede i 2001 spådde at «krenkelse forsterker krenkelse», «frykt øker frykt», «terror fører til mer terror» og «øye for øye gjør verden blind»?

Jo.

Mimir Kristjánsson
bokmagasinet@klassekampen.no